

Sociology of Education

Designing a Collective Identity Model based on the Social Competence with a Mediating Role of Self-Efficacy in Qom Province University Students

Masoumeh Shafaei¹, Fatemeh Shaterian Mohammadi²*, Alireza Zolfaghari³

1. PhD student, Department of Educational Psychology, Arak Branch, Islamic Azad University, Arak, Iran.
2. Assistant Professor, Department of Educational Psychology, Saveh Branch, Islamic Azad University, Saveh, Iran (Corresponding Author).
3. Assistant Professor, Department of Psychology and Educational Sciences, Tuiserkan Branch, Islamic Azad University, Tuiserkan, Iran.

❖ **Corresponding Author Email:** Fa.shaterian@iau.ac.ir

Research Paper

Receive: 2024/02/20
Accept: 2024/07/29
Published: 2024/12/07

Keywords:

Collective identity, social competence, self-efficacy, university students.

Article Cite:

Shafaei M, Shaterian Mohammadi F, Zolfaghari A. (2024). Designing a Collective Identity Model based on the Social Competence with a Mediating Role of Self-Efficacy in Qom Province University Students, *Sociology of Education*. 10(3): 109-118 .

Abstract

Objective: Considering the importance of collective identity in performing group and social activities, this study was conducted with the aim of designing a collective identity model based on the social competence with the mediating role of self-efficacy in university students.

Method: The present study in terms of purpose was applied and in terms of implementation method was descriptive from type of correlation. The research population was all undergraduate psychology students of Islamic Azad University of Qom province in the academic years of 2022-2023. The sample size of this study was 500 people, who were selected after checking the inclusion criteria with the available sampling method. Data were collected with the questionnaires of collective identity (Hezarjaribi and Lohrasbi, 2011), social competence (Felner et al, 1990) and self-efficacy (Sherer et al, 1982) and for their analysis were used from Pearson correlation coefficients and structural equation modeling methods in SPSS-27 and AMOS-24 software.

Results: The findings showed that collective identity, social competence and self-efficacy in university students had a positive and significant correlation ($P < 0.01$). Also, the collective identity model based on the social competence with the mediating role of self-efficacy in university students had a good fit, and in this model, the variable of social competence on the self-efficacy and collective identity of university students and the variable of self-efficacy on their collective identity had a direct and significant effect, and social competence with the mediating role of self-efficacy on the collective identity of university students had an indirect and significant effect ($P < 0.05$).

Conclusion: According to the results of the present study, counselors and psychologists workshops to improve the collective identity of university students can promote their social competence and self-efficacy through workshops.

<https://doi.org/10.22034/ijes.2024.2023421.1542>

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.23221445.1401.15.1.1.0>

Creative Commons: CC BY 4.0

Extended Abstract

Objective: Paying attention to the issue of identity, due to its role and function in the individual and social dimensions and is considered a part of psychological needs, has always been the focus and emphasis of many experts and psychologists. Examining and evaluating the role of the university in identity rethinking is very important and effective, and the university as an educational, cultural and social institution plays an important role in producing and promoting identity concepts. One of the characteristics of the contemporary world is the multifacetedness of collective identity, which is due to the increase in available cultural and social resources, multiple identity-building resources, and the multiplicity of different groups and communities. Collective identity means the feeling of belonging to a group or community, which a person towards it feels a sense of obligation and duty, and becomes the foundation of society's activity. In the other words, collective identity is the identity that a person acquires in the process of socialization and communication with groups or social units in the society, and the most specific of them is the group or social unit or territory to which a person considers himself/ herself to belong emotionally and in terms of obligation and duty. Collective identity shows the level of collective belongings, commitments and loyalties of individuals, which not only forms the main foundation of the social structure of any society, but also forms itself in the cultural and social system. One of the affecting factors on collective identity is social competence, which refers to the intelligent ability in human relations and achieving social goals with positive and desirable consequences in specific social situations by using one's capabilities. Competence refers to the set of knowledge, skills, attitudes, values and behaviors of people that are required to successfully perform an activity that lead to improved performance. Social competence means a person's independent and responsible performance to take care of himself, help and take care of others. Social competence expresses the ability of a person to organize personal and environmental resources and maintain and improve them, which aims to achieve individual goals in line with social interaction and positive relationships with others in all times and situations. Three important and effective factors in the growth and development of social competence include the ability to create healthy and positive interpersonal relationships and resolve interpersonal differences, develop a correct identity and orientation as a responsible citizen, and develop a positive and supportive relationship with different people and groups. One of the variables that can mediate between collective identity and social competence is self-efficacy. Self-efficacy as one of the basic mechanisms in cognitive theory means a person's judgment and evaluation of his/ her abilities and competences in order to fulfill his and responsibilities duties. Belief to self-efficacy affects a person's psychological states, behaviors and motivations and determines how much energy a person spends on an activity and how much resistance and persistence a person shows to complete an activity. Self-efficacy affects people's way of thinking, how to face problems, emotional, mental and even physical health, self-discipline, expecting positive consequences from correct decision-making and dealing with stress and depression. Also, this structure reduces the feeling and perception of stress, anxiety, depression, nervousness and other negative emotional states, removes the feeling of emptiness and sadness from humans and increases the use of appropriate coping strategies to face challenges. Considering the importance of collective identity in performing group and social activities, this study was conducted with the aim of designing a collective identity model based on the social competence with the mediating role of self-efficacy in university students.

Method: The present study in terms of purpose was applied and in terms of implementation method was descriptive from type of correlation. The research population was all undergraduate psychology students of Islamic Azad University of Qom province in the academic years of 2022-2023. The sample size of this study was 500 people, who were selected after checking the inclusion criteria with the available sampling method. The inclusion criteria in the present research were included being an Iranian student living in Qom province, not suffering from specific psychiatric diseases, not taking psychiatric drugs, willingness to participate in the research and the absence of stressful events such as divorce and death of relatives in the past three months. Also, the exclusion criteria were included not completing the questionnaires properly and refusing to complete them. Data were collected with the questionnaires of collective identity (Hezarjaribi and Lohrasbi, 2011), social competence (Felner et al, 1990) and self-efficacy (Sherer et al, 1982). The reliability of the collective identity questionnaire in the present study was calculated with using the Cronbach's alpha method through the correlation coefficient between the items 0.90. Also, the reliability of the social competence questionnaire in the present study was calculated with using the Cronbach's alpha method through the correlation coefficient between the items 0.91. In addition, the reliability of the self-efficacy questionnaire in the present study was calculated with using the Cronbach's alpha method through the correlation coefficient between the items 0.91. In this study, for their analysis were used from Pearson correlation coefficients and structural equation modeling methods in SPSS-27 and AMOS-24 software.

Results: In this study, 70 percent of the samples were female students and 29.3 percent of them were male. The findings showed that collective identity, social competence and self-efficacy in university students had a positive and significant correlation ($P < 0.01$). Also, the collective identity model based on the social competence with the mediating role of self-efficacy in university students had a good fit, and in this model, the variable of social competence on the self-efficacy and collective identity of university students and the variable of self-efficacy on their collective identity had a direct and significant effect, and social competence with the mediating role of self-efficacy on the collective identity of university students had an indirect and significant effect ($P < 0.05$).

Conclusion: According to the results of the present study, counselors and psychologists workshops to improve the collective identity of university students can promote their social competence and self-efficacy through workshops.

جامعه‌شناسی آموزش و پرورش

طراحی مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان استان قم

معصومه شفائی^۱، فاطمه شاطریان محمدی^۲، علیرضا ذوالفقاری^۳

۱. دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی تربیتی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران.

۲. استادیار، گروه روانشناسی تربیتی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران (نویسنده مسئول).

۳. استادیار، گروه روانشناسی و علوم تربیتی، واحد تویسرکان، دانشگاه آزاد اسلامی، تویسرکان، ایران.

✉ ایمیل نویسنده مسئول: Fa.shaterian@iau.ac.ir

چکیده	مقاله تحقیقاتی
هدف: با توجه به اهمیت هویت جمعی در انجام فعالیت‌های گروهی و اجتماعی، این مطالعه با هدف طراحی مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان انجام شد. روش: مطالعه حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه اجرا توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه پژوهش، همه دانشجویان رشته روانشناسی مقطع کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی استان قم در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بودند. حجم نمونه این مطالعه ۵۰۰ نفر بودند که پس از بررسی ملاک‌های ورود به مطالعه با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. داده‌ها با پرسشنامه‌های هویت جمعی (Hezarjaribi and Lohrasbi, 2011)، شایستگی اجتماعی (Felner et al, 1990) و خودکارآمدی (Sherer et al, 1982) گردآوری و برای تحلیل آنها از روش‌های ضرایب همبستگی پیرسون و مدل‌یابی معادلات ساختاری در نرم‌افزارهای SPSS-27 و AMOS-24 استفاده شد. یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که هویت جمعی، شایستگی اجتماعی و خودکارآمدی در دانشجویان همبستگی مثبت و معنادار داشتند ($P < 0/01$). همچنین، مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان دارای برازش مناسبی بود و در این مدل متغیر شایستگی اجتماعی بر خودکارآمدی و هویت جمعی دانشجویان و متغیر خودکارآمدی بر هویت جمعی آنان اثر مستقیم و معنادار و شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی بر هویت جمعی دانشجویان اثر غیرمستقیم و معنادار داشت ($P < 0/05$). نتیجه‌گیری: طبق نتایج پژوهش حاضر، مشاوران و روانشناسان برای بهبود هویت جمعی در دانشجویان می‌توانند میزان شایستگی اجتماعی و خودکارآمدی آنان را از طریق کارگاه‌های آموزشی ارتقاء دهند.	دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۰۱ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۵/۰۸ انتشار: ۱۴۰۳/۰۹/۱۷ واژگان کلیدی: هویت جمعی، شایستگی اجتماعی، خودکارآمدی، دانشجویان. استناد مقاله: شفائی م، فشاطریان محمدی ف، ذوالفقاری ع. (۱۴۰۳). طراحی مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان استان قم. جامعه‌شناسی آموزش و پرورش، ۱۰(۳): ۱۱۸-۱۰۹.

<https://doi.org/10.22034/ijes.2024.2023421.1542>

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.23221445.1401.15.1.1.0>

Creative Commons: CC BY 4.0

مقدمه

توجه به مسئله هویت با توجه به نقش و کارکردی که در ابعاد فردی و اجتماعی دارد و جزء نیازهای روانشناختی محسوب می‌شود، همواره مورد توجه و تاکید بسیاری از متخصصان و روانشناسان بوده است (Vallaster, Cesinger, Niemand, Huis and Lienbacher, 2023). بررسی و ارزیابی نقش دانشگاه در بازاریابی هویتی بسیار مهم و اثرگذار است و دانشگاه به‌عنوان یک نهاد آموزشی، فرهنگی و اجتماعی نقش مهمی در تولید و ارتقای انگاره‌های هویتی دارد (Mohammadi, 2019). یکی از ویژگی‌های دنیای معاصر چندوجهی بودن هویت جمعی است که دلیل آن افزایش منابع در دسترس فرهنگی و اجتماعی، منابع هویت‌ساز چندگانه و تعدد گروه‌بندی‌ها و اجتماع‌های مختلف می‌باشد (Hacibektasoglu, Tekcan, Bilge and Boduroglu, 2023). هویت در دو سطح فردی و جمعی قابل بررسی است؛ به‌طوری که هویت فردی یک فرد را از دیگر افراد جدا می‌سازد، اما هویت جمعی یک جمع و گروه را از دیگر جمع‌ها و گروه‌ها جدا می‌کند (Kavanagh, Perkmann and Phillips, 2021). هویت جمعی یعنی احساس تعلق به یک گروه یا جمع که فرد نسبت به آن احساس تعهد و تکلیف می‌کند و زمینه‌ساز فعالیت جامعه می‌شود (Barron and Bollen, 2022). به عبارت دیگر، هویت جمعی هویتی است که فرد در فرآیند اجتماعی‌شدن و ارتباط با گروه‌ها یا واحدهای اجتماعی موود در جامعه کسب می‌کند و مشخص‌ترین آنها گروه یا واحد اجتماعی یا قلمرویی است که فرد خود را از لحاظ عاطفی و تعهد و تکلیف متعلق به آن می‌داند (Hezarjaribi and Lohrasbi, 2011). هویت جمعی نشان‌دهنده سطح تعلق‌ها، تعهدها و وفاداری‌های جمعی افراد است که نه تنها شالوده اصلی ساختار اجتماعی هر جامعه را شکل می‌دهد، بلکه خود در نظام فرهنگی و اجتماعی شکل می‌گیرد (Nordhall, Knez and Willander, 2021).

یکی از عوامل موثر بر هویت جمعی، شایستگی اجتماعی است (Pimentel and Boulianne, 2022) که به‌عنوان توانایی هوشمندانه در روابط انسانی و دستیابی به اهداف اجتماعی دارای پیامدهای مثبت و مطلوب در موقعیت‌های خاص اجتماعی با استفاده از قابلیت‌های فرد اشاره دارد (Jurkic, Halliday and Hascher, 2023). شایستگی ناظر بر مجموعه دانش‌ها، مهارت‌ها، نگرش‌ها، ارزش‌ها و رفتارهای افراد است که برای انجام موفق یک فعالیت موردنیاز هستند که منجر به بهبود عملکرد می‌شوند (Sabk Ara, Bagheri, Bagheri and Saketi, 2023). شایستگی اجتماعی به معنای عملکرد مستقل و مسئولیت‌پذیرانه فرد برای مراقبت از خود، یاری‌رسانی و مراقبت از دیگران است (Okano, Jeon, Crandall, Powell and Riley, 2019). شایستگی اجتماعی بیانگر توانایی فرد در سازمان‌دهی منابع فردی و محیطی و حفظ و ارتقای آنها است که هدف آن تحقق اهداف فردی در راستای تعامل اجتماعی و روابط مثبت با دیگران در همه زمان‌ها و موقعیت‌ها می‌باشد (Le, Holden, Link and Granholm, 2018). این سازه دربرگیرنده چهار نوع مهارت یعنی مهارت‌های شناختی (شامل خزانه اطلاعات، مهارت‌های پردازش و کسب اطلاعات و توانایی تصمیم‌گیری)، مهارت‌های رفتاری (شامل مذاکره، ایفای نقش، ابراز وجود، مهارت‌های محاوره‌ای برای شروع و تداوم تعامل اجتماعی و یادگیری رفتار دوستانه با دیگران)، مهارت‌های هیجانی (شامل برقراری ارتباط موثر با دیگران، ایجاد و گسترش اعتماد و روابط حمایتی دوجانبه، شناسایی و پاسخ‌دهی مناسب به علائم هیجانی در تعامل‌های اجتماعی و مدیریت استرس) و مهارت‌های انگیزشی (شامل ساختار ارزشمند فرد، سطح رشد اخلاقی، احساس اثربخشی و کنترل فرد و ادراک خودکارآمدی) است (Miller, Strassnig, Bromet, Depp, Jonas, Lin and et al, 2021). سه عامل مهم و موثر در رشد و توسعه شایستگی اجتماعی شامل توانایی ایجاد روابط بین فردی سالم و مثبت و حل اختلاف‌های بین فردی، توسعه یک هویت صحیح و جهت‌گیری شهروند مسئول و گسترش یک رابطه مثبت و حمایتی با افراد و گروه‌های مختلف هستند (Deneault, Cabrera, Ghosh, Tolle, Seethaler, 2022). (Majdandzic and Reich, 2022).

یکی از متغیرهایی که می‌تواند بین هویت جمعی و شایستگی اجتماعی نقش میانجی داشته باشد، خودکارآمدی است. خودکارآمدی به‌عنوان یکی از مکانیسم‌های اساسی در نظریه شناختی به معنای قضاوت و ارزیابی فرد درباره میزان توانمندی‌ها و شایستگی‌های خود در راستای انجام وظیفه‌ها و مسئولیت‌ها می‌باشد (Fischer, Davis, Cyders, Salyers and Rand, 2023). در تعریفی دیگر، خودکارآمدی به‌عنوان ادراک فرد درباره توانایی خود برای عمل موثر در موقعیت‌های متفاوت تعریف و اختلال در آن منجر به بروز اختلال‌هایی غیرقابل جبران در زمینه‌های مختلف می‌شود (Ghorbani and Yazarloo, 2001). باور به خودکارآمدی بر وضعیت‌های روانشناختی، رفتارها و انگیزه‌های فرد تاثیر می‌گذارد و مشخص می‌نماید که یک شخص چقدر برای فعالیتی انرژی صرف می‌کند و چقدر برای تکمیل یک فعالیت از خود مقاومت و پافشاری نشان می‌دهد (Li, Yang, An, Liu, Yan and Huang, 2022). خودکارآمدی بر طرز تفکر افراد، چگونگی رویارویی با مشکلات، سلامت هیجانی، روانی و حتی جسمی، خودنظم‌دهی، انتظار پیامدهای مثبت ناشی از تصمیم‌گیری صحیح و مقابله با استرس و افسردگی تاثیر می‌گذارد (Jia, Wang, Zhang, Wang, Yi and Chen, 2023). همچنین، این سازه باعث کاهش احساس و ادراک استرس، اضطراب، افسردگی، روان‌آزردگی و دیگر حالت‌های هیجانی منفی می‌شود، احساس پوچی و اندوهگینی را از انسان دور می‌سازد و سبب افزایش استفاده از راهبردهای مقابله‌ای مناسب برای مواجهه با چالش‌ها می‌گردد (Ilyas, Abid and Ashfaq, 2020).

پژوهش‌های اندکی درباره روابط شایستگی اجتماعی، خودکارآمدی و هویت جمعی انجام شده است که در ادامه نتایج مهم‌ترین پژوهش‌های داخلی و خارجی گزارش می‌شوند. نتایج پژوهش Binu and Chaturvedi (2023) نشان داد که بین شایستگی اجتماعی و خودکارآمدی جوانان رابطه معنادار و مثبتی وجود داشت.

Fasihi, Jadidi and Aghajani (2020) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که بین خودکارآمدی و شایستگی اجتماعی کودکان مقطع دبستان رابطه مثبت و معناداری وجود داشت. در پژوهشی دیگر Dibaie Saber and Mirab Razi (2016) گزارش کردند که بین شایستگی‌های حرفه‌ای معلمان و مولفه‌های آن شامل شناختی، عاطفی و مهارتی با خودکارآمدی معلمان همبستگی مثبت و معنادار وجود داشت. همچنین، نتایج پژوهش Pimentel and Boulianne (2022) نشان داد که شایستگی نتیجه یک جنبش هویت جمعی است و حرفه‌ها هویت جمعی خود را با شرایط متغیر و متحول تهدیدآمیز محیط سازگار می‌کنند. در پژوهشی دیگر Genkova and Flohr (2022) گزارش کردند که شایستگی اجتماعی پیش‌بینی‌کننده مناسبی برای هویت ملی و نگرش مثبت گروهی بود و با آنها رابطه معناداری داشت. علاوه بر آن، Tellegen, Schoch, Hodges, Peters, Sanders, Tonge and et al (2024) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که خودکارآمدی بر هویت اجتماعی تأثیر مستقیم و معناداری داشت و هویت اجتماعی با میانجی خودکارآمدی بر بهبود اجرای برنامه‌های فرزندپروری مبتنی بر شواهد نقش موثری داشت. Eslamzadeh, Rashidi and Fakouran (2016) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که خودکارآمدی بر هویت اجتماعی دانشجویان تأثیر مستقیم و معنادار داشت.

یکی از بخش‌ها و موسسه‌هایی که اجرای تسهیم دانش در آن بسیار حائز اهمیت است، آموزش عالی می‌باشد و دانشجویان یکی از مهم‌ترین اعضا در این نظام آموزشی می‌باشند که نقش موثری در تولید، خلق و تغییر دانش ایفا می‌کنند. بنابراین، پژوهش بر روی دانشجویان اهمیت زیادی دارد. با توجه به اهمیت دانشگاه به مثابه یکی از عناصر و نهادهای مدرن برای ارتقای سطح دانش تخصصی و عمومی، نوع‌دوستی، عام‌گرایی و تقویت حوزه عمومی بررسی و ارزیابی نقش محیط دانشگاه در بازاندیشی هویتی بسیار مهم و حائز اهمیت است. همچنین، ضرورت این مطالعه از آنجا ناشی می‌شود که هویت شرط لازم برای زندگی اجتماعی است و انسان‌ها نمی‌توانند بدون داشتن چهارچوبی برای عیین هویت جمعی خود به صورت معنادار، مطلوب و پایدار با دیگران ارتباط برقرار سازند و نیازهای مختلف جسمانی و روانشناختی خود را تأمین کنند. یکی از چالش‌هایی که دانشجویان با آن مواجه هستند، چالش هویت می‌باشد و با توجه به اهمیت هویت جمعی در انجام فعالیت‌های گروهی، پژوهش‌های بسیار اندکی درباره هویت جمعی انجام شده است و پژوهشی به طراحی مدل برای آن بر اساس شایستگی اجتماعی با میانجی خودکارآمدی نپرداخته است. بنابراین، در این زمینه خلأهای بسیاری وجود دارد و متخصصان و برنامه‌ریزان نظام آموزش عالی بر اساس نتایج این مطالعه و مطالعه‌های مشابه می‌توانند گام موثری در جهت بهبود هویت جمعی و پیامدهای آن بردارند. در نتیجه، با توجه به اهمیت هویت جمعی در انجام فعالیت‌های گروهی و اجتماعی، این مطالعه با هدف طراحی مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان انجام شد.

روش‌شناسی پژوهش

مطالعه حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه اجرا توصیفی از نوع همبستگی بود. این مطالعه به این دلیل همبستگی است که در آن روابط بین متغیرها مورد بررسی قرار می‌گیرد. جامعه پژوهش، همه دانشجویان رشته روانشناسی مقطع کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی استان قم در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بودند. حجم نمونه این مطالعه ۵۰۰ نفر بودند که پس از بررسی ملاک‌های ورود به مطالعه با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ملاک‌های ورود به مطالعه در پژوهش حاضر شامل دانشجوی ایرانی ساکن استان قم، عدم ابتلا به بیماری‌های خاص روان‌پزشکی، عدم مصرف داروهای روان‌پزشکی، تمایل جهت شرکت در پژوهش و عدم وقوع رخدادهای تنش‌زا مانند طلاق و مرگ نزدیکان در سه ماه گذشته بودند. همچنین، ملاک‌های خروج از مطالعه شامل عدم تکمیل مناسب پرسشنامه‌ها و انصراف از تکمیل کردن آنها بود.

مراحل اجرایی پژوهش حاضر به این شرح بود که ابتدا پروپوزال پژوهش حاضر در دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک به تصویب رسید و سپس نامه‌ای درباره همکاری با پژوهشگر اول جهت انجام پژوهش بر روی دانشجویان رشته روانشناسی مقطع کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی استان قم از واحد پژوهش دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک تهیه شد. در مرحله بعد به دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان قم که دارای رشته روانشناسی بودند، مراجعه شد و پس از تشریح اهمیت و ضرورت پژوهش برای مسئولان دانشگاه به کلاس دانشجویان رشته روانشناسی مراجعه و برای آنان نیز اهمیت و ضرورت پژوهش تشریح و از آنان خواسته شد تا در صورت داشتن ملاک‌های ورود به مطالعه ذکرشده در بالا در پژوهش شرکت نمایند و به پرسشنامه‌های پژوهش حاضر پاسخ دهند. در پایان، از دانشجویان رشته روانشناسی مقطع کارشناسی به دلیل شرکت در پژوهش و تکمیل پرسشنامه‌های پژوهش حاضر تقدیر و تشکر به عمل آمد. بر اساس این مقاله، در پژوهش از سه پرسشنامه هویت جمعی (Hezarjaribi and Lohrasbi, 2011)، شایستگی اجتماعی (Felner et al, 1990) و خودکارآمدی (Sherer et al, 1982) استفاده شد که در زیر شرح داده می‌شوند.

الف) پرسشنامه هویت جمعی: این پرسشنامه را Hezarjaribi and Lohrasbi (2011) با ۳۰ گویه در سه بعد هویت قومی، هویت ملی و هویت فراملی یا جهان‌وطنی (هر بعد ۱۰ گویه) ساختند. برای پاسخگویی به هر گویه از طیف لیکرت پنج نقطه‌ای از خیلی کم با نمره یک تا خیلی زیاد با نمره پنج استفاده شد. نمره کل ابزار با مجموع نمره ۳۰ گویه محاسبه می‌شود و بر همین اساس حداقل نمره در آن ۳۰ و حداکثر نمره در آن ۱۵۰ است و نمره بیشتر نشان‌دهنده هویت جمعی

مطلوب‌تر می‌باشد. آنان روایی صوری پرسشنامه هویت جمعی را مطلوب گزارش و پایایی کل آن را با روش آلفای کرونباخ $0/82$ به‌دست آوردند. میزان پایایی پرسشنامه هویت جمعی در پژوهش حاضر با روش آلفای کرونباخ از طریق ضریب همبستگی بین گویه‌های $0/90$ محاسبه شد.

(ب) پرسشنامه شایستگی اجتماعی: این پرسشنامه را Felner (1990) با ۴۷ گویه در چهار بعد مهارت‌های شناختی، مهارت‌های رفتاری، شایستگی‌های هیجانی و آماه‌های انگیزشی (به‌ترتیب ۳، ۳۴، ۳ و ۷ گویه) ساختند. برای پاسخگویی به هر گویه از طیف لیکرت هفت نقطه‌ای از کاملاً مخالفم با نمره یک تا کاملاً موافقم با نمره هفت استفاده شد. نمره کل ابزار با مجموع نمره ۴۷ گویه محاسبه می‌شود و بر همین اساس حداقل نمره در آن ۴۷ و حداکثر نمره در آن ۳۲۹ است و نمره بیشتر نشان‌دهنده شایستگی اجتماعی بالاتر و مطلوب‌تر می‌باشد. آنان روایی محتوایی پرسشنامه شایستگی اجتماعی را تایید و پایایی کل آن را با روش‌های آلفای کرونباخ $0/88$ و بازآزمایی چهار هفته‌ای $0/89$ به‌دست آوردند. در ایران Faraji, Kakajoybari, Moradi, Ranjbari, AliAkbari Dehkordi and Yamini (2015) میزان پایایی کل آن را با روش آلفای کرونباخ $0/74$ گزارش کردند. میزان پایایی پرسشنامه شایستگی اجتماعی در پژوهش حاضر با روش آلفای کرونباخ از طریق ضریب همبستگی بین گویه‌های $0/91$ محاسبه شد.

(ج) پرسشنامه خودکارآمدی: این پرسشنامه را Sherer, Maddux, Mercandante, Prentice-Dunn, Jacobs and Rogers (1982) با ۱۷ گویه در سه بعد میل به آغازگری رفتاری، میل به گسترش تلاش برای تکمیل تکلیف و تفاوت در رویارویی با موانع (به‌ترتیب ۸، ۶ و ۳ گویه) ساختند. برای پاسخگویی به هر گویه از طیف لیکرت پنج نقطه‌ای از کاملاً مخالفم با نمره یک تا کاملاً موافقم با نمره پنج استفاده شد. نمره کل ابزار با مجموع نمره ۱۷ گویه محاسبه می‌شود و بر همین اساس حداقل نمره در آن ۱۷ و حداکثر نمره در آن ۸۵ است و نمره بیشتر نشان‌دهنده خودکارآمدی بالاتر و مطلوب‌تر می‌باشد. آنان روایی سازه پرسشنامه خودکارآمدی را بررسی و تایید و پایایی کل آن را با روش آلفای کرونباخ $0/86$ به‌دست آوردند. در ایران Khosravi (2019) ضمن پژوهشی پایایی پرسشنامه خودکارآمدی را با روش آلفای کرونباخ $0/87$ گزارش کرد. میزان پایایی پرسشنامه خودکارآمدی در پژوهش حاضر با روش آلفای کرونباخ از طریق ضریب همبستگی بین گویه‌های $0/91$ محاسبه شد.

در این مطالعه، برای تحلیل داده‌ها از روش‌های ضرایب همبستگی پیرسون و مدل‌یابی معادلات ساختاری در نرم‌افزارهای SPSS-27 و AMOS-24 استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

در این مطالعه، $70/7$ درصد نمونه‌ها دانشجویان مونث و $29/3$ درصد آنها مذکر بودند. در جدول ۱ نتایج میانگین، انحراف معیار، کجی و کشیدگی شایستگی اجتماعی، خودکارآمدی و هویت جمعی در دانشجویان ارائه شد.

جدول ۱. نتایج میانگین، انحراف معیار، کجی و کشیدگی شایستگی اجتماعی، خودکارآمدی و هویت جمعی در دانشجویان

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	کجی	کشیدگی
مهارت‌های شناختی	۱۷/۵۰	۳/۲۴	-۰/۹۵۶	۰/۴۸۷
مهارت‌های رفتاری	۱۴۵/۶۷	۱۷/۱۹	-۰/۵۲۰	۰/۱۸۷
شایستگی‌های هیجانی	۱۵/۹۷	۲/۹۴	-۰/۷۵۲	۱/۵۲
آماه‌های انگیزشی	۳۰/۷۵	۵/۳۲	-۰/۰۹۶	-۰/۴۸۵
شایستگی اجتماعی	۲۰۹/۸۹	۲۴/۵۵	-۰/۴۳۱	۰/۲۵۸
خودکارآمدی	۳۴/۲۸	۱۱/۰۶	۰/۶۴۳	۰/۵۵۲
هویت قومی	۳۰/۱۳	۷/۱۰	-۰/۱۷۲	-۰/۵۲۴
هویت ملی	۳۹/۸۲	۹/۰۷	-۰/۸۴۰	۰/۱۴۳
هویت فراملی یا جهان وطنی	۲۹/۴۲	۴/۶۸	-۰/۷۵۹	۰/۱۵۸
هویت جمعی	۹۹/۳۷	۱۶/۵۸	-۰/۴۵۹	-۰/۴۰۱

طبق نتایج مشاهده‌شده در جدول ۱، فرض نرمال بودن همه متغیرها به دلیل قراردادن مقدار کجی و کشیدگی در دامنه $+2$ تا -2 رد نمی‌شود. همچنین، فرض عدم هم‌خطی چندگانه برای شایستگی اجتماعی و خودکارآمدی بر اساس مقادیر عامل تورم واریانس با مقادیر $2/37$ و $2/20$ به دلیل کمتر از ۵ بودن رد نشد. در جدول ۲ نتایج ضرایب همبستگی شایستگی اجتماعی، خودکارآمدی و هویت جمعی در دانشجویان ارائه شد.

جدول ۲. نتایج ضرایب همبستگی شایستگی اجتماعی، خودکارآمدی و هویت جمعی در دانشجویان

متغیرها	شایستگی اجتماعی	خودکارآمدی	هویت جمعی
شایستگی اجتماعی	۱		
		۰/۶۳**	
			۰/۴۹**

خودکارآمدی	۰/۶۳**	۱	۰/۳۲**
هویت جمعی	۰/۴۹**	۰/۳۲**	۱

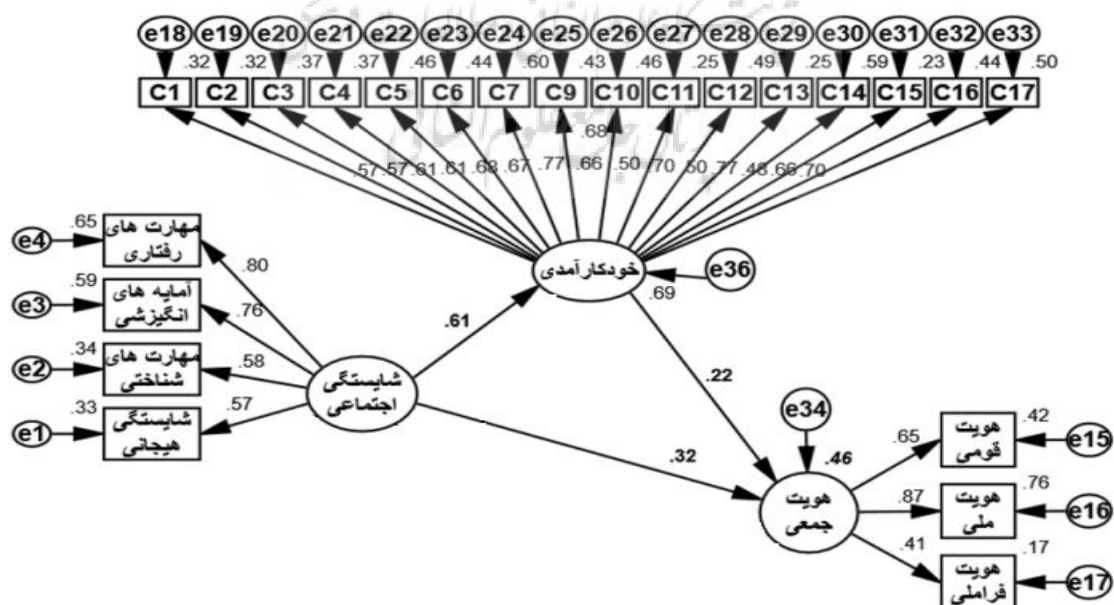
**P<۰/۰۱

طبق نتایج مشاهده‌شده در جدول ۲، هویت جمعی، شایستگی اجتماعی و خودکارآمدی در دانشجویان همبستگی مثبت و معنادار داشتند ($P<۰/۰۱$). در جدول ۳ نتایج ضرایب همبستگی شایستگی اجتماعی، خودکارآمدی و هویت جمعی در دانشجویان ارائه شد.

جدول ۳. نتایج شاخص‌های برازش مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان

شاخص‌ها	مقدار قابل قبول	مقدار محاسبه‌شده	نتیجه
R ² (ضریب تعیین)	> ۰/۳۳ (بزرگتر از ۰/۳۳)	۰/۴۶	تایید
GFI (شاخص نیکویی برازش)	> ۰/۹۰ (بزرگتر از ۰/۹۰)	۰/۹۳	تایید
RMSEA (جذر برآورد واریانس خطای تقریب)	< ۰/۰۸ (کوچکتر از ۰/۰۸)	۰/۰۶۷	تایید
CFI (شاخص برازش تطبیقی)	> ۰/۹۰ (بزرگتر از ۰/۹۰)	۰/۹۳	تایید
NFI (شاخص برازش نرم‌شده)	> ۰/۹۰ (بزرگتر از ۰/۹۰)	۰/۹۱	تایید
IFI (شاخص برازش افزایشی)	> ۰/۹۰ (بزرگتر از ۰/۹۰)	۰/۹۲	تایید
AGFI (شاخص برازندگی تعدیل‌شده)	> ۰/۹۰ (بزرگتر از ۰/۹۰)	۰/۹۲	تایید
PGFI (شاخص نیکویی برازش مقتصد)	> ۰/۷۰ (بزرگتر از ۰/۷۰)	۰/۷۵	تایید
Chi-Square /df (نسبت کای اسکوتر بر درجه آزادی)	۵ ≤ شاخص ≤ ۱ (بین ۱ تا ۵)	۲/۶۸	تایید

طبق نتایج مشاهده‌شده در جدول ۳، مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان دارای برازش مناسبی بود. در شکل ۱ نتایج مدل‌یابی معادلات ساختاری در وضعیت ضریب استاندارد برای مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان و جدول ۴ نتایج اثرهای مدل مذکور ارائه شد.

شکل ۱. نتایج مدل‌یابی معادلات ساختاری مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان در وضعیت ضریب استاندارد

جدول ۴. نتایج اثرهای مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان

اثرها	ضریب استاندارد	مقدار t	مقدار p	نتیجه
اثر شایستگی اجتماعی بر خودکارآمدی	۰/۶۱	۱۴/۲۳	<۰/۰۰۱	تایید
اثر شایستگی اجتماعی بر هویت جمعی	۰/۳۲	۷/۲۰	<۰/۰۰۱	تایید
اثر خودکارآمدی بر هویت جمعی	۰/۲۲	۳/۵۷	<۰/۰۰۱	تایید
اثر شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی بر هویت جمعی	۰/۱۳	۳/۱۴	۰/۰۰۲	تایید

طبق نتایج مشاهده شده در شکل ۱ و جدول ۴، در مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان متغیر شایستگی اجتماعی بر خودکارآمدی و هویت جمعی دانشجویان و متغیر خودکارآمدی بر هویت جمعی آنان اثر مستقیم و معنادار و شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی بر هویت جمعی دانشجویان اثر غیرمستقیم و معنادار داشت ($P < ۰/۰۵$).

بحث و نتیجه گیری

با توجه به اهمیت هویت جمعی در انجام فعالیت های گروهی و اجتماعی، این مطالعه با هدف طراحی مدل هویت جمعی بر اساس شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی در دانشجویان انجام شد.

اولین یافته این مطالعه نشان داد که شایستگی اجتماعی بر خودکارآمدی دانشجویان اثر مستقیم و معنادار داشت. اولین یافته این مطالعه با یافته مطالعه های Binu and Chaturvedi (2023)، Fasihi et al (2020) و Dibaie Saber and Mirab Razi (2016) در زمینه اثر شایستگی اجتماعی بر خودکارآمدی همسو بود. در تبیین این یافته ها می توان استنباط کرد که شایستگی اجتماعی مجموعه ای از مهارت های شناختی، رفتاری، هیجانی و انگیزشی است که افراد به آن برای سازگاری روانی و اجتماعی موفق نیاز دارند و آنها را قادر می سازد تا با لحاظ کردن هدف ها و نیازهای دیگران به هدف های خود دست پیدا کنند و نیازهای خویش را برآورده سازند. شایستگی اجتماعی عملی خردمندانه در روابط انسانی، مقبولیت و پذیرش اجتماعی است و به طور کلی دامنه ای از توانایی های شناختی، رفتاری، هیجانی و انگیزشی را دربرمی گیرد که در ارتباط با مهارت های بین فردی برای دستیابی به هدف ها و راه حل های فردی و اجتماعی به کار می روند. در نتیجه، شایستگی اجتماعی می تواند بر خودکارآمدی دانشجویان اثر مستقیم و معناداری بگذارد.

دومین یافته این مطالعه نشان داد که شایستگی اجتماعی بر هویت جمعی دانشجویان اثر مستقیم و معنادار داشت. دومین یافته این مطالعه با یافته مطالعه های Pimentel and Boulianne (2022) و Genkova and Flohr (2022) در زمینه اثر شایستگی اجتماعی بر هویت جمعی همسو بود. در تبیین این یافته ها می توان استنباط کرد که شایستگی اجتماعی نیاز به موثر بودن در تعامل با محیط است که بیانگر میل انسان برای به کار بردن استعدادها و مهارت ها در کار و دنبال کردن چالش های بهینه و تسلط یافته بر آنها است. نیاز به شایستگی از این واقعیت سرچشمه می گیرد که انسان به لحاظ اینکه توانایی تصور و استدلال دارد، رابطه غریزی خود را با طبیعت از دست داده است. در نتیجه، انسان باید روابط خاص خود را بیافرین و رضایت آمیزترین رابطه، رابطه ای است مبتنی بر محبت سازنده با انسان های دیگر که می تواند به غم خواری، مسئولیت، احترام و تفاهم متقابل منجر شود. شایستگی به عنوان احساس اثربخشی و موثر بودن روی محیط و دستیابی به پیامدهای مثبت تأثیر می گذارد و این سازه نشان دهنده تمایل به ارتباط با دیگران و دوست داشتن و حمایت از سوی دیگران است. همچنین، شایستگی اجتماعی می تواند پیش بینی کننده هویت جمعی باشد. زیرا فردی که به لحاظ اجتماعی شایسته است، توانایی برقراری ارتباط با دیگران و سازگاری را دارد، با دیگران به صورت سازگارانة تعامل برقرار می سازد، جمع گرا و مردم آمیز می باشد و با دیگران روابط صمیمانه و دوستانه برقرار می سازد. در نتیجه، شایستگی اجتماعی می تواند بر هویت جمعی دانشجویان اثر مستقیم و معناداری بگذارد.

سومین یافته این مطالعه نشان داد که خودکارآمدی بر هویت جمعی دانشجویان اثر مستقیم و معنادار داشت. سومین یافته این مطالعه با یافته مطالعه های Tellegen et al (2024) و Eslamzadeh et al (2016) در زمینه اثر خودکارآمدی بر هویت جمعی همسو بود. در تبیین این یافته ها می توان استنباط کرد که بر اساس نظریه شناختی - اجتماعی، انسان را نه نیروهای درونی و نه نیروهای بیرونی هدایت و کنترل می کند، بلکه فرض بر این است که رفتار هر فرد نشان دهنده تعامل فرد با محیط می باشد. بنابراین، خودکارآمدی نقش تعیین کننده ای در خودانگیزشی افراد دارد. زیرا باور خودکارآمدی در گزینش اهداف به میزان تلاش و کوشش در ادای وظایف، میزان استقامت و پشتکاری در رویارویی با مسائل و مشکل ها اثر می گذارد. بنابراین، خودکارآمدی بر این انگاره استوار است که شخص تصور کند قادر است تا پدیده ها و روایدها را به منظور رسیدن به وضعیت مطلوب خود را رفتار و اعمال مناسب سازمان دهد و با کمک دیگران در رفتارها و فعالیت های اجتماعی مشارکت نماید و یک هویت جمعی را بسازند. در نتیجه، خودکارآمدی می تواند بر هویت جمعی دانشجویان اثر مستقیم و معناداری بگذارد.

چهارمین یافته این مطالعه نشان داد که شایستگی اجتماعی با نقش میانجی خودکارآمدی بر هویت جمعی دانشجویان اثر غیرمستقیم و معنادار داشت. پژوهشی در این زمینه یافت نشد، اما در تبیین آن می‌توان استنباط کرد که افراد دارای شایستگی اجتماعی افرادی خودنظم‌ده هستند که می‌توانند اندیشه‌ها، هیجان‌ها و رفتارهای خود را در جهت دستیابی به اهداف تنظیم و مدیریت نمایند. این ویژگی رابطه تنگاتنگی با خودکارآمدی دارد. چون که شایستگی به‌عنوان توانایی موفق انجام یک وظیفه، عمل و کارکرد معین تعریف می‌شود. افراد برای سازگاری به شایستگی اجتماعی نیاز دارند و این شایستگی به افراد برای انسجام احساس‌ها، انگیزه‌ها و فعالیت‌ها کمک می‌کند تا به اهداف خاصی دست یابند و همین امر سبب بالا رفتن خودکارآمدی در آنها می‌شود. زیرا شایستگی اجتماعی توانمندی هوشمندانه در روابط انسانی است و از سویی نیز افراد دارای خودکارآمدی بیشتر معمولاً اهداف مهم‌تری را در نظر می‌گیرند، نسبت به دیگران متعهدتر هستند و رفتارهای مطلوب اجتماعی و گروهی را از خود بروز می‌دهند. در نتیجه، خودکارآمدی می‌تواند میانجی مناسبی بین هویت جمعی و شایستگی اجتماعی باشد و شایستگی اجتماعی می‌تواند با نقش میانجی خودکارآمدی بر هویت جمعی دانشجویان اثر غیرمستقیم و معناداری بگذارد.

این مطالعه فقط در دانشجویان رشته روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی استان قم انجام شد که در آن کنترل برخی متغیرهای مزاحم مانند جنسیت در آن وجود نداشت. محدودیت دیگر استفاده از روش نمونه‌گیری غیرتصادفی در دسترس و عدم بررسی نتایج به تفکیک جنسیت بود. بنابراین، انجام پژوهش بر روی دانشجویان سایر رشته‌ها و سایر دانشگاه‌ها پیشنهاد می‌شود. پیشنهاد دیگر بررسی نتایج به تفکیک جنسیت می‌باشد. چون که جنسیت بر بسیاری از ویژگی‌ها تأثیر می‌گذارد و آخرین پیشنهاد استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی به دلیل خطای نمونه‌گیری کمتر می‌باشد. طبق نتایج پژوهش حاضر، مشاوران و روانشناسان برای بهبود هویت جمعی در دانشجویان می‌توانند میزان شایستگی اجتماعی و خودکارآمدی آنان را از طریق کارگاه‌های آموزشی ارتقاء دهند.

موازين اخلاقي

در این مطالعه، اصول اخلاقی مانند رازداری، آزادی نمونه‌ها برای شرکت در پژوهش و غیره رعایت شد.

تشکر و قدردانی

در این مطالعه، از همه کسانی که سهمی در انجام داشتند، تقدیر شد.

مشاركت نویسنده‌گان

در این مطالعه، نویسندگان به‌صورت مشارکت مسئول گردآوری و تحلیل داده‌ها و نگارش مقاله بودند.

تعارض منافع

در این مطالعه، هیچ تعارض منافی وجود نداشت.

Reference

- Barron ATJ, Bollen J. (2022). Quantifying collective identity online from self-defining hashtags. Scientific Reports, 12(15044): 1-9. doi: 10.1038/s41598-022-19181-w
- Binu A, Chaturvedi R. (2023). Social competence and self-efficacy among young adults. European Chemical Bulletin, 12(5): 1813-1817. doi: 10.48047/ecb/2023.12.si5a.058
- Deneault AA, Cabrera N, Ghosh RA, Tolle AS, Seethaler J, Majdandzic M, Reich SM. (2022). Challenging parenting behavior in ethnically diverse two-parent families in the United States: Association with infants' social competence and behavior problems. Early Childhood Research Quarterly, 58: 115-124. doi: 10.1016/j.ecresq.2021.08.006
- Dibaei Saber M, Mirab Razi R. (2016). Studying the relationship between professional competence and self-efficacy of elementary school teachers (Case Study: Mahmood Abad primary school teachers). Psychological Researches in Management, 2(2): 131-154. (In Persian)
- Eslamzadeh B, Rashidi H, Fakouran S. (2016). Determine the role of general self-efficacy mediated the relationship between differentiation and social identity among students.. Journal of Counseling Research, 15(57): 41-57. (In Persian)
- Faraji R, Kakajoybari AA, Moradi A, Ranjbari M, AliAkbari Dehkordi M, Yamini M. (2015). Comparative Study of Social Competence and Anxiety Symptoms among Monolingual and Bilingual Students. Social Psychology Research, 5(19): 45-65. (In Persian)
- Fasihi G, Jadidi M, Aghajani T. (2020). The role of social self-efficacy and parenting styles in children's social competence. Journal of Psychology New Ideas, 4(8): 1-9. (In Persian)

- Felner RD, Lease AM, Philips RC. (1990). Social competence and the language of adequacy as a subject matter for psychology: A quadripartite trilevel framework. In Gullotta TP, Adams GR, Montemayor R, 1st Eds, Sage Publications: The Development of Social Competence, 254-264.
- Fischer IC, Davis LW, Cyders MA, Salyers MP, Rand KL. (2023). Posttraumatic stress and depressive symptoms and symptom clusters in a sample of treatment-seeking US veterans: Longitudinal associations with meaning in life and general self-efficacy. *Journal of Affective Disorders*, 339: 781-787. doi: 10.1016/j.jad.2023.07.100
- Genkova P, Flohr B. (2022). Social competence and national identity predict pupils' and students' intercultural competence. In: Genkova P, Semke E, Schreiber H. (Eds) *Diversity nutzen und annehmen*. Springer, Wiesbaden. doi :10.1007/978-3-658-35326-1_5
- Ghorbani A, Yazarloo S. (2021). Structural Equation Modeling Identity Styles and Self-efficacy With the Attitude to Crime in Students. *Iranian Journal of Educational Society*, 7(1): 1-14. doi: 10.22034/ijes.2021.244678
- Hacibektasoglu D, Tekcan AI, Bilge R, Boduroglu A. (2023). The impact of group identity on the interaction between collective memory and collective future thinking negativity: Evidence from a Turkish sample. *Memory & Cognition*, 51(3): 752-772. doi: 10.3758/s13421-022-01326-x
- Hezarjaribi J, Lihrasbi S. (2011). The control of relationship between social capital and the rate of collective identity. *Journal of Applied Sociology*, 22(2): 1-20. (In Persian)
- Ilyas S, Abid G, Ashfaq F. (2020). Ethical leadership in sustainable organizations: The moderating role of general self-efficacy and the mediating role of organizational trust. *Sustainable Production and Consumption*, 22: 195-204. doi: 10.1016/j.spc.2020.03.003
- Jia Y, Wang H, Zhang Z, Wang J, Yi M, Chen O. (2023). Parenting style and child asthma control in families of school-age children with asthma: The mediating effects of children's general self-efficacy and medication adherence. *Journal of Pediatric Nursing*, 73: 293-301. doi: 10.1016/j.pedn.2023.09.025
- Jurkic A, Halliday SE, Hascher T. (2023). The relationship of language and social competence of preschool- and kindergarten-age single and dual language learners in Switzerland and Germany. *Early Childhood Research Quarterly*, 64: 72-83. doi: 10.1016/j.ecresq.2023.02.003
- Kavanagh B, Perkmann M, Phillips N. (2021). Collective identity and the limits of innovation: a review and research agenda. *Journal of Innovation*, 23(1): 1-16. doi: 10.1080/14479338.2020.1742127
- Khosravi F. (2019). The effectiveness of teaching positive thinking skills with emphasis on religious teachings on the motivation of progress and self-efficacy. *Iranian Journal of Educational Society*, 5(1): 89-101. (In Persian) doi: 10.22034/ijes.2019.43752
- Le TP, Holden JL, Link PC, Granholm EL. (2018). Neurocognitive and theory of mind deficits and poor social competence in schizophrenia: The moderating role of social disinterest attitudes. *Psychiatry Research*, 270: 459-466. doi: 10.1016/j.psychres.2018.10.011
- Li X, Yang K, An Y, Liu M, Yan C, Huang R. (2022). General self-efficacy and frailty in hospitalized older patients: The mediating effect of loneliness. *Geriatric Nursing*, 48: 315-319. doi: 10.1016/j.gerinurse.2022.10.019
- Miller ML, Strassnig MT, Bromet E, Depp CA, Jonas K, Lin W, et al. (2021). Performance-based assessment of social skills in a large sample of participants with schizophrenia, bipolar disorder and healthy controls: Correlates of social competence and social appropriateness. *Schizophrenia Research*, 236: 80-86. doi: 10.1016/j.schres.2021.08.012
- Mohammadi F. (2019). The cultural capital and collective identity: A survey of students of Kurdistan University. *Strategy for Culture*, 11(44): 87-119. (In Persian) doi: 10.22034/jsfc.2019.92155
- Nordhall O, Knez I, Willander J. (2021). Emotion and cognition in personal and collective work-identity formation: variable- and person-oriented analyses. *Heliyon*, 7(6): e07210. doi: 10.1016/j.heliyon.2021.e07210
- Okano L, Jeon L, Crandall A, Powell T, Riley A. (2019). Developmental cascades of social competence, achievement in school, and achievement on standardized assessments during the transition to adolescence and secondary school. *Journal of Adolescence*, 74: 91-102. doi: 10.1016/j.adolescence.2019.06.001
- Pimentel E, Boulianne E. (2022). Competency map development as an identity movement: A Canadian perspective. *Accounting Education*, 31(5): 453-481. doi: 10.1080/09639284.2021.2015407
- Sabk Ara M, Bagheri A, Bagheri A, Saketi P. (2023). Designing a strategic model of entrepreneurial competencies of students of Guilan University of applied sciences. *Iranian Journal of Educational Society*, 8(2): 47-56. (In Persian) doi: 10.22034/ijes.2022.545899.1228
- Sherer M, Maddux JE, Mercandante B, Prentice-Dunn S, Jacobs B, Rogers RW. (1982). The self-efficacy scale: Construction and validation. *Psychological Reports*, 51(2): 663-671. doi: 10.2466/pr0.1982.51.2.663
- Tellegen CL, Schoch M, Hodges J, Peters K, Sanders MR, Tonge B, et al. (2024). The role of social identity and self-efficacy in predicting service providers' use of Stepping Stones Triple P following training. *Children and Youth Services Review*, 156: 107318. doi: 10.1016/j.childyouth.2023.107318
- Vallaster C, Cesinger B, Niemand T, Huis C, Lienbacher E. (2023). Conscientious enterprises: The role of decision makers' social identity and the preference to engage in B2B relationships. *Industrial Marketing Management*, 111: 216-228. doi: 10.1016/j.indmarman.2023.04.006